

av Ann-Christin Ahlberg (S)

Barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om barnfattigdom.

Motivering

Alla barn har rätt till en skälig levnadsstandard, enligt FN:s konvention om barnets rättigheter.

Forskning har visat att det finns ett tydligt samband mellan barns materiella välfärd och deras tillgång till andra rättigheter, som utbildning och fysisk och psykisk hälsa. Att förbättra villkoren för de ekonomiskt mest utsatta barnen kan få positiva effekter på långt fler områden än de ekonomiska.

Omkring en kvarts miljon barn i Sverige beräknas växa upp i fattiga familjer där brist på pengar är ett ständigt problem. Det handlar om familjer som kämpar för att få tillvaron att gå ihop utan några marginaler utöver det allra nödvändigaste.

Enligt en undersökning som Majblomman har låtit genomföra svarar åtta procent av föräldrarna med barn i grundskolan att det under det senaste året har hänt att man själv och barnet eller barnen inte haft råd med ett mål varm mat, betyder alltså att cirka 80 000 barn mellan 7 år och 15 år har föräldrar som minst en gång senaste året inte haft råd med ett mål varm mat.

Barnfattigdom förekommer i hem där föräldrarna är arbetslösa, deltidsarbetande eller lågavlönade. En majoritet av de fattigaste barnen hade utländsk bakgrund eller levde med en ensamstående förälder. Det finns två faktorer som var för sig ökar risken för ekonomisk utsatthet – att ha utländskt ursprung och att växa upp med en ensamstående

förälder. Tillsammans förstärker dessa två faktorer varandra och mångdubblar risken för fattigdom.

Ur ett barnperspektiv är det allvarligt att andelen barnhushåll med låg ekonomisk standard ökar eftersom det innebär risk för både sociala och ekonomiska problem. Om inget görs för att vända utvecklingen nu är det stor risk att inte bara barnfattigdomen totalt kommer att öka utan också att klyftorna kommer att vidgas än mer. Både självförtroende och framtidstro kan minska hos barn som upplever att det är stor skillnad mellan vad de själva har för möjligheter och vad andra barn kan göra.

För att bekämpa barnfattigdom krävs en kombination av åtgärder: jobb som ger föräldrarna möjlighet att integreras och utvecklas i arbetslivet, tillräckligt och genomtänkt inkomststöd och nödvändiga tjänster för barnen och deras familjer.

Samhället måste ta ett större ansvar än i dagsläget för att bekämpa barnfattigdomen. Barnens perspektiv måste alltid beaktas när beslut fattas. Kunskapen i samhället om barn som växer upp i ekonomiskt utsatta familjer måste ökas.

En avgiftsfri skola måste garanteras så att dolda avgifter inte tas ut. Kommunerna måste ta ansvar för att skollagen följs så att dolda avgifter inte tas ut.

Fritidsverksamheter måste vara öppna även under sommaren. Information om olika sommarlovsaktiviteter måste spridas så att barn i utsatta familjer ska få möjlighet att delta på lika villkor. Om regeringens nollvision för barnfattigdom ska uppnås behöver flera åtgärder vidtas på lokal, regional och nationell nivå.

Stockholm den 19 oktober

2010

Ann-Christin Ahlberg (S)